

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

РеВ 2919/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., против туженог „Борјана“ д.о.о. Пирот, кога заступа Слободан Ћирић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 449/20 од 22.02.2021. године, у седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Пироту Гж 449/20 од 22.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту Гж 449/20 од 22.02.2021. године, потврђено је решење Основног суда у Пироту П 2174/14 од 10.09.2020. године, којим је одбачен као недозвољен предлог тужиле за понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Пироту П 2174/14 од 20.04.2016. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 408 ЗПП у вези члана 420. став 5. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У овој правној ствари поступак је правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1579/2016 од 06.12.2016. године којом је потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 2174/14 од 20.04.2016. године о одбијању тужбеног захтева тужиле за утврђење својине на пословној просторији на згради мале привреде и делу земљишта испод зграде као и права коришћења земљишта за редовну употребу пословне просторије, које непокретности су ближе описане изреком пресуде.

У поступку који је претходио доношењу другостепене одлуке по жалби тужиље, на основу изведених доказа на коме је засновано правноснажно пресуђење те правне ствари, утврђено је да је на непокретности која је предмет тужбеног захтева био извршен упис заложног права – хипотеке првог реда у корист пореске управе, као и на свим осталим зградама које се налазе на кп .. КО ..., укључујући и саму катастарску парцелу и да је уписана у интабулациону књигу (на основу решења Општинског суда у Пироту Инр.бр. 7336/05 од 20.04.2005. године). Тужилја је спорну непокретност купила у поступку извршења, када је хипотека (првог реда) у корист пореске управе већ била уписана, која чињеница није била спорна међу странкама. Продајом спорне непокретности туженом у извршном поступку пореска управа је реализовала своје потраживање према извршном дужнику активирањем хипотеке првог реда, тужени је уплатио цену и непокретност је предата туженом као купцу (што је утврђено на основу решења Пореске управе, Регионални центар Ниш, Филијала Пирот од 04.02.2008. године и записника Пореске управе, Регионални центар Ниш, Филијала Пирот од 01.07.2008. године).

Предлагач је на основу члана 426. став 1. тачка 10. ЗПП, дана 04.09.2020. године, поднела предлог за понављање поступка наводећи да је сазнала за нове чињенице и доказе на основу којих је за њу могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице и докази били употребљени у ранијем поступку, позивајући се на уверење РГЗ Службе за катастар непокретности Пирот ../2020 од 23.06.2020. године према коме на кп .. КО ..., нема снимљеног новоизграђеног објекта (зграда мале привреде) и да за исти нема података о власницима, површини, намени и теретима на објекту, услед чега би према наводима предлога, произашло да је у поступку извршења предлагачу предата непокретност без терета, која није била предмет продаје и није купљена од стране туженог у извршном поступку те да је, следом наведеног, тужени без правног основа уписан као власник у јавним евиденцијама кп .. КО ., односно да је предметна непокретност ванкњижно власништво тужиље као предлагача, јер јој је додељена решењем у поступку извршења.

Првостепени суд је предлог за понављање поступка одбацио као недозвољен, а другостепени суд је побијаним решењем потврдио првостепено решење уз оцену да нису испуњени услови за понављање поступка прописани чланом 426. став 1. тачка 10. ЗПП, на које се предлагач позива.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда да у конкретном случају нису испуњени услови за понављање поступка из разлога на који се позива предлагач.

Према члану 426. став 1. тачка 10. ЗПП, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се понови ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука, да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Имајући у виду све до сада наведено, правилан је закључак другостепеног суда да за предлагача употребом овог доказа у ранијем поступку не би могла бити донета

повољнија одлука (усвајање тужбеног захтева), јер се подаци из приложеног уверења не односе на законитост поступка јавне продаје у поступку извршења спорне непокретности и стицања права власништва у корист туженог по том основу. Наиме, битне чињенице за пресуђење и то да је спорна непокретност била предмет хипотеке првог реда, да је иста продата у постуку извршења туженом и да му је предата, поуздано су расправљене и утврђене у ранијем поступку на основу приложених релевантних исправа решења надлежних органа и чињеница које нису биле спорне међу странкама, а на којима је правноснажно пресуђење о одбијању тужбеног захтева засновано.

Врховни касациони суд је имао у виду и указивање ревизије да је другостепеним решењем потврђено првостепено решење о одбацивању предлога за понављање поступка, као недозвољеног са разлога којима се расправља о његовој основаности, те да је тиме поступљено на штету предлагача, јер је суспендована примена одредаба ЗПП у погледу права предлагача на расправљање о његовој основаности, али налази да је исто без утицаја.

Из наведених разлога, примеом члана 414. ЗПП у вези члана 420 став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић